

PRÉDIKÁCIÓ

"Hívd segítségedre, amíg ő a közelben van."

Ezen a nyáron észak-brabanti nyaraláson voltunk a családdal, és az egyik napon éppen visszatértünk kempingbe egy kirándulásról. Amikor leparkoltam az autót a házuknál, és kiszálltam, megláttam magyar szomszédjainkat az ajtajuk előtt. Vadul integettek, és érthetetlen szavakat kiabáltak felém magyarul. Vidáman integettem vissza. A feleségem sem értette mit mondanak, de észrevette, hogy valami komoly dolog történik.

Hirtelen pánikot vettünk észre a szemükben, és láttuk, hogy a legkisebb fiú légzési nehézségekkel küzd. Félrenyelt a vacsora során, és bátyjával meg édesanyjával együtt pánikba esve rohantak kifelé. Megpróbáltunk elsősegélyt nyújtani közvetlenül a többi szomszédal együtt, de úgy tűnt, hogy ez nem elég. Sírva mutogatott a torkára. Felhívtam a 112-es számot.

Közvetlenül a mentők kiérkezése előtt kijött a falat, amely korábban megakadt a fiú torkán. Láthatóan megkönnyebbült - vele együtt persze mi is -, amikor újra szabadon tudott lélegezni. Féltünk, hogy megfullad, de a megmentése közel volt, mert ő, az anyjával és bátyjával hangosan segítségért kiáltottak. Micsoda felszabadulás és öröm volt ott!

Ez az izgalmas eset a magyar fiúval több okból is foglalkoztatott az elmúlt hetekben. Először is, mert azt hiszem, különleges, hogy tudtunk segíteni ennek a családnak a bajban, mivel épp a közelben voltunk.

Az elmúlt hónapokban életemben először találkoztam több magyar kereszténnyel. Úgy vélem, hogy ez különleges, mert egy kampeni nemzetközi egyház lelkészeként az elmúlt években több mint 70 országból származó emberekkel találkoztam az összes kontinensről. Magyarok–1-2 kivételtől eltekintve – nem voltak köztük.

Néhány hónapja találkoztunk Weiner Zoltán lelkésszel és családjával Kampbenben, aki időközben visszatért Magyarországra. Rajta keresztül szereztem tudomást Hermán János tiszteletesről, erről a gyülekezeetről illetve több más magyar teológiai hallgatóról és családjaikról. Minden pénteken összegyűltünk, hogy imádkozzunk a világért, gyülekezeteinkért, családjainkért, barátainkért és az emberekért, akiknek szükségük van Isten segítségére.

A másik ok, amiért az elmúlt hetekben ennyit kellett gondolnom arra a magyar fiúra, az az, hogy félelme és segélykiáltásai Ézsaiás szavaira emlékeztetnek, amelyeket éppen most olvastunk és amelyeket világszerte a zsinagógákban felolvastak tegnap:

Ézsaiás 55: 6

Keressétek az URat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van!

Isten nem búj el előlünk. Ezek a szerető szavak azt mutatják, hogy Ő mindig készen áll arra, hogy segítsen nekünk. A mi bűnünk áll köztünk és Isten között; mint Ádám és Éva esetében, akik bűntudatuk miatt elbújtak Isten elől, amikor Ő éppen őket kereste, és ezt kérdezte:

1Mózes 3: 9-11

„Hol vagy?” Az ember így felelt: „Meghallottam hangodat a kertben, és megijedtem, mert meztelen vagyok, és ezért elrejtőztem.” Az Isten erre azt kérdezte: „Ki mondta meg neked, hogy meztelen vagy? Talán ettől arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél?”

Isten közel áll hozzánk, és folyamatosan keres minket. Az a terve, hogy megment minket a lelki légszomjunktól. A közelben van, és azonnal felismeri a segélykiáltásaidat és a szükségidet. Nem gondolja azt – mint én a kempingben –, hogy "milyen barátságos emberek, akik boldogan integetnek és kiabálnak", amikor valójában légszomj gyötri őket, vagy más problémáik vannak". Nem fog elsétálni mellettünk, ha segítséget kérünk tőle.

Isten felismeri a szükségedet, és azonnal a segítségedre siet. A mentőautóval ellentétben nem kell neki idő ahhoz hogy odaérjen, és nem kell üvöltő szirénákkal végig hajtania a forgalmas utakon. Azonnal segíteni akar neked a jelenlétével, és eltölt téged a Szentlelkével, mint Vigasztalóval. Soha nem késlekedik, ha segítségért hívod.

Ez azt jelenti, hogy a problémáidnak azonnal vége szakad? Nem! A keresztények is szenvednek ezen a világon; éheznek, betegek is, és háborúk és gazdasági válságok, házassági problémák, elbocsátások, depressziók és így tovább áldozatai.

Isten közel áll hozzánk és szereteteinkhez ezekben a problémákban. Minden élethelyzetben meg akar vigasztalni minket. Még akkor is, ha körülöttünk minden sötétnek tűnik, ahogy olvassuk:

Zsoltárok 23:4

Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem.

Jézus azzal a feladattal küldi a világba segédcsapatait - téged és engemet -, hogy etessük az embereket és oltuk a szomjukat, fogadjuk be az idegeneket, öltöztessük fel a mezteleneket, és keressük fel a betegekhez és bebörtönzöttekhez. Ha segítünk nekik, felépítjük a Szeretet Királyságát. Jézus azt mondja:

Máté 25: 40

„Bizony mondom nektek, valahányszor megtettétek ezeket akár csak eggyel is az én legkisebb testvéreim közül, velem tettétek meg.”

Isten csodálatosan szép küldetéssel küld ki minket a világba. Nem csak azért, hogy jók legyünk a szereteteinkkel. Arra buzdít minket, hogy ezt a Vele való kapcsolat miatt tegyük, azáltal, hogy legelőször Jézust választjuk. Ahogy Izráel népének először Istent kellett választania – az áldás vagy az átok között választva –, mielőtt beléphettek volna az Ígéret Földjére.

Hiszed, hogy Isten megáld és elvezet az Ígéret Földjére? Hogy hatalmas van arra, hogy átok helyett áldássá változtassa az életedet? Vagy legalábbis, hogy meg akarja nyitni a szemedet a az élet gyönyörű dolgaira, még a nehéz időkben is, ahelyett, hogy tekintetedet a sötétségre irányítaná?

Isten képes a sötétséget világossággá változtatni: ezt megmutatta a Teremtésben.

Isten képes a halált életté változtatni: Jézus ezt a feltámadása által mutatta meg.

A kérdés, amit feltesz – csakúgy, mint Izrael népének – a következő:

Az áldást vagy az átkot választod ma?

Ezt a szöveget is felolvasták tegnap a zsinagógákban:

5Móz 11: 26-28

Lásd, én ma áldást és átkot adok elétek. Áldást, ha hallgattok Isteneteknek, az ÚRnak parancsolataira, amelyeket ma megparancsolok nektek. De átkot, ha nem hallgattok Isteneteknek, az ÚRnak parancsolataira, és letértek arról az útról, amelyet ma megparancsolok nektek, és más isteneket követtek, akiket nem ismertek.

Szavak és ígéretek, amelyek még ma is érvényesek, de Jézus Krisztus által más értelmezést kapnak: Ő a Golgota keresztyén magára vette bűneink átkát.

Jézus megmutatja, hogy Isten célja nem az, hogy megbüntessen vagy megátkozzon az engedetlenségedért. Nem, pontosan az a célja, hogy életet adjon neked, és bőségesen megáldjon.

Hasonlítsd össze Ézsaiás szavait Jézus szavaival:

Ézsaiás 55:2

*Miért adnátok pénzt azért, ami nem kenyér, fáradozásotok jutalmát olyanért, amivel nem lehet jóllakni? Hallgassatok rám, és finomat ehettek, **élvezni fogjátok a kövér falatokat!***

Jézus meg akar szabadulni a bűn átkától, és azt mondja:

János 10:9-10

*Én vagyok az ajtó: ha valaki rajtam át megy be, az megtartatik, bejár és kijár, és legelőre talál. A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson; én **azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.***

Ahhoz tehát, hogy üdvösséget és bőséges életet kaphassunk, Jézuson, az ajtón keresztül kell belépni Isten országába: Jézusba. Válaszd őt ma, ahogy Izrael népének is választania kellett az áldás és az átok között.

Ez azt jelenti, hogy mindig az istállóban vagy a karámban kell maradnod? Nem, Jézus örömteli üzenettel küld a világra, hogy minden nemzetet tanítványává tegyen és tanítsa őket.

Ezt csak akkor tudjuk megtenni, ha magunk is komolyan vesszük az 5Móz 11 küldetését:

5Móz 11: 18-20

Fogadjátok azért a szívetekbe és lelketekbe ezeket az igéket, kössétek azokat jelként a kezetekre, és legyenek fejdíszként a homlokotokon. Tanítsátok meg ezeket a fiaitoknak is: ezekről beszélj, akár a házában vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelsz! Írd föl azokat házában ajtófélfáira és a kapuidra.

Akkor Isten gyermekeiként fognak ismerni benneteket. A légszomjtól szenvedő emberek pedig –a táborban lévő magyar fiúhoz hasonlóan– keresni fognak, amikor Isten segítségét kérik.

Felismered a felebarátodtól érkező segélyhívást? Közelben vagy – akár csak Isten –, amikor segítséget kérnek?

ÁMEN.